

Davinder Singh's Arrest: India's Preplanned Drama to Implicate Pakistan Exposed

M Chaudry

Indian extremist Prime Minister Narendra Modi's government led by the extremist party BJP is propagating that there is a strong likelihood of a major terrorist attack from Pakistan in India.

In fact, such a fake drama India, itself, will arrange to implicate Pakistan in order to divert the attention from the perennial military clampdown in the Indian Occupied Kashmir (IOK), as since August 5, last year, Indian Prime Minister Modi's regime ended special status of the Jammu and Kashmir by revoking articles 35A and 370 of the Constitution to turn Muslim majority into minority in the IOK.

Indian fanatic rulers also started acting upon the Indian Citizenship Amendment Act 2019 (CAA), passed by the Indian Parliament. The CAA (The National Register of Citizenship) is against the Muslim immigrants especially from Pakistan, Bangladesh and Afghanistan. Despite criticism of the rights groups, foreign leaders, the UNO and moderate Hindus in wake of violent protests across India, Modi-led government has not withdrawn the CAA/NRC. So, New Delhi also wants to divert attention of Indians by orchestrated new episode to involve Islamabad.

Besides, Indian extremist rulers are escalating tensions with Pakistan by continued shelling inside Pakistani side of Kashmir by violating the ceasefire agreement in relation to the Line of Control (LoC).

However, recently, India's preplanned drama to implicate Pakistan has been exposed. In this regard, quoting Indian media, Pakistan's many TV channels and daily newspapers pointed out Indian scheme on January 12, this

year.

Under the caption "The black sheep of J&K Police: How DSP Davinder Singh was caught after months of surveillance", India Today, wrote on January 12, 2019: "A day after Deputy Superintendent (DSP) Davinder Singh was caught along with two militants, Jammu Kashmir Police (JKP) on Sunday [January 12] stated that the "officer" will be dealt at par with militants... The police officer and two militants were detained from a car in south Kashmir. Davinder

Singh was posted in the Indian Occupied Jammu and Kashmir [IOJ&K]... Police's anti-hijacking unit at Srinagar airport and was awarded the President's medal for gallantry last year for his role in anti-terror operations. Davinder Singh was alleged to have been ferrying the militants from the Shopian area, possibly out of the Valley. Five grenades and three AK-47 rifles were also recovered from the cop's residence. DIG of South Kashmir Atul Goyal was supervising the operation and caught the car at a police barricade at Mir Bazar in Kulgam of south Kashmir, Kulgam district. DSP was under surveillance for the past two months over suspicious activities. An intercept had only confirmed that Singh, a resident of Tral, was a "black sheep". However, after being caught with two terrorists by the police, Singh pleaded innocence by stating that he was only taking militants, including two top commanders of Hizbul Mujahideen and Lashkar-e-Taiba [Outfits], Naveed Baba and Rafi Ahmad to surrender. But no such information was available with any senior officer. Even Naveed and Rafi in separate interrogation made no mention of this to the police officials. In 2017, Naveed, a former cop, escaped from

the police to join militancy. He was next in line in the Hizbul Mujahideen command after Riyaz Naikoo. Davinder Singh has been a "controversial" officer. He came into the spotlight after a letter written by Afzal Guru, the Parliament Attack convict, in 2013 claimed that the Singh had asked him to accompany another accused to Delhi and arrange his stay there. However, IG Kashmir claimed that "there are no records" to substantiate the allegation."

As a matter of fact, Indian intelligence and investigating agencies are hiding the reality about Davinder Singh and other two militants, as the arrest of DSP and his alleged connections with Hizbul Mujahideen, Lashkar-e-Taiba and Afzal Guru, the attack on the Indian parliament Attack—convict, in 2013 indicate that New Delhi may be setting a stage for new drama to associate the Police Officer with Pakistan's intelligence agencies.

It is notable that Pakistan's civil and military leaders, including top officials have repeatedly warned the international community about India's sinister plans to stage a false flag terrorist operation and to accuse Islamabad in this respect, as it has done multiple times—assault on Indian Parliament on January 12, 2001—attack at Indian Air Force Base in Pathankot on January 2, 2016—simultaneous terror attacks in Mumbai on November 26, 2008 and terror assault in the Pulwama district of the IOK on February 14, 2019. Without any investigation and evidence regarding all these false flag operations, Indian media and high officials started blaming Pakistan's intelligence agency, Inter-Services Intelligence (ISI) and banned Islamist militant group Jaish-e-Mohammad

(JeM), including some other group and Kashmiris who are fighting for liberation of Kashmir in accordance with the UN resolutions, while brutal tactics of the Indian security forces have failed in crushing their struggle for right of self-determination. Nevertheless, through previous false flag operations, Indian establishment not only wanted to gain sympathies of world community and defame Pakistan in the comity of nations but also to divert attention from internal problems.

It is of particular attention that on July 19, 2013, the Indian former home ministry and ex-investigating officer Satish Verma disclosed that terror attacks in Mumbai in November 26, 2008 and assault on Indian Parliament in January 12, 2001 were carried out by the Indian government to strengthen anti-terrorism laws.

It is noteworthy that regarding the arrest of Davinder Singh, including other militants, Director General (DG) of Pakistan's Inter-Services Public Relations (ISPR), Maj-Gen. Asif Ghafoor replied in a tweet on January 14, 2019: "After failed drama of killing & mutilating a Kashmiri near LOC, ill-planned attempt for repeat of Delhi 2001/Mumbai 2008 type false flag looks failed. Hope results of investigations will be made public. Arrested ones will possibly be found listed in a jail."

In his interview to a leading Pakistani TV channel, DG Maj-Gen. Asif Ghafoor stated on January 5, 2020 that he "has also read the statement of India's new army chief Gen. Manoj Mukund" in which "he had threatened to carry out 'preemptive strikes' in Pakistan and 'this intent has adequately been demonstrated in our response during surgical strikes and Balakot operation... Pakistan's crushing response to

the botched Indian air strike in February, last year, in Balakot... Two Indian fighter jets were shot down by Pakistan in retaliation... The Pakistani military knows how to defend its motherland... India knows this too... India is on a dangerous course which would only lead it to self-destruction".

Notably, hours after the Indian army chief Gen. Manoj Mukund Naravane threatened to take control of Azad Jammu and Kashmir (AJK)—if "his army receives orders from the Indian parliament to 'reclaim' Azad Kashmir from Pakistan, it will take military action, DG ISPR Maj-Gen. Asif Ghafoor replied in a tweet on January 11, this year by saying: "The Indian army chief's statement on across the Line of Control action was a part of routine rhetoric to divert attention from internal turmoil in India", adding that "Pakistan's armed forces are fully ready to thwart any Indian aggression."

Nonetheless, it is misfortune of the people of South Asia that by following the discarded theories of the past thinkers, especially Machiavelli in wake of modern global trends such as renunciation of war, peaceful settlement of disputes and economic development, without bothering for drastic consequences and even the nuclear war, Indian extremist government is planning another false flag operation to blame Pakistan.

Undoubtedly, we may conclude that after the arrest of Davinder Singh along with other militants, India's preplanned drama to implicate Pakistan has been exposed. Hence, necessary steps by the international community, particularly the United Nations Security Council, including all stakeholders must be taken to avert the Indian move.

Why India against neighbours?

C kiran

BEING the major country in South Asia, Indian political leadership has been exploiting the vulnerabilities of its neighbouring states as a state policy. This strategy has two objectives; to keep the regional states under pressure and to divert the attention of Indian masses away from real issues. Though, this Indian strategy has been working since its independence in 1947, but got impetus after it suffered humiliating defeat at the hands of China in 1962, Sino-Indian war. After this war, Indian leadership under Nehru deliberated new strategy for an indirect war at its neighbourhood causing destabilization. The hallmark of this strategy was, to explore the ethnic and religious factors of its neighbours and later exploit them, making use of its spying network.

As a reluctant neighbour, Pakistan was the first target of this Indian aggressive strategy in 1971. India continued this state policy with other regional countries like Nepal, Sri Lanka, Maldives and Bangladesh. With the passage of time other South Asian countries somehow accepted the Indian hegemony, but Pakistan has been

putting-on more resistance and even brought a strategic balance in South Asia in 1998. With very less options of direct war, Indian spying network has started destabilizing Pakistan through promotion of ethnic and religious factors whereas, its state machinery and media has started a blame game and negative propaganda against Pakistan. Being the architect of terrorism itself, India has been blaming Pakistan for the cross border terrorism. This blaming is primarily aimed at defaming Pakistan at global level and to win the sympathies of US and West, who waged a war against this menace after the event of 9/11. Under the pretext of such blame game, India has been refusing to talk to Pakistan on many unresolved issues, Kashmir being the most significant. Besides, attracting the US and western empathizes, Indian political leadership has been using this blame-game against Pakistan for attaining the political mileage within India. Indeed, Indian elections campaigns are conducted and won on the basis of enmity with Pakistan. The political party which blame and abuse Pakistan more gets the political mileage over others. The BJP's success in 2014 elections was based on the same strategy.

The more, BJP leadership blame Pakistan and create war hysteria, the more chances of success it will have in 2019-Lok Sabha elections. In her denial to negotiate with Pakistan, India even refused to participate in 19th SAARC Summit, scheduled to hold in Islamabad in November 2016.

Nepalese Foreign Minister Pradeep Kumar Gyawali said in a statement that, "If US President Trump and North Korea's Kim can meet, then why not (leaders of) other countries." Mr Pradeep Kumar Gyawali was referring to India-Pakistan deadlock over the negotiations and particularly about the repeated Indian denial of talking to Pakistan. He was on a canvassing mission in connection with the conduct of South Asian Association of Regional Cooperation (SAARC). 19th SAARC Summit was to be held in Islamabad in 2016, which had to be postponed, due to Indian refusal to participate. India also influenced Afghanistan, Bangladesh and Bhutan to decline participation in the 19th SAARC Summit, which clearly speaks of Indian strategy of creating fissures among the countries of South Asian region.

India has always tried to keep

Nepal under political and economic pressure for keeping its hegemony over this landlocked Himalayan state. Nepal has been the only Hindu state, until it assumed the status of republic, sequel to the end of Kingdom in 2006. Nepalese Foreign Minister had a meeting with his Indian counterpart, Ms Sushma Swaraj in New Delhi on January 11, 2019. While talking to her, he tried to convince Indian External Affairs Minister that negotiations are the only way forward and sooner New Delhi understands this reality, it will be better for the South Asian region.

SAARC Headquarters is located in Kathmandu, the capital city of Nepal. Apart from Pakistan, India has been critical to Nepal's closer ties with China. Nepal Foreign Minister also tried to convey a very strong and clear message to India that, no third country should be worrying about bilateral relationship between any two states. He said, "We have a wonderful relationship with India. I do not want to compare it with our ties with China. We have a good relationship with China and I do not want to compare it with India." As a hegemonic state, India is used-to object bilateral relationship

of any South Asian state with any other states. Pakistan and Nepal have maintained very closer ties and Pakistan supported this Himalayan state at most trying time of its history. Nepal has been critical to Indian hegemonic strategy and constraining other states.

In the blame-game and negatively coxswaining others, India is a leading country with no parallel at global level. Despite its huge geography and size of population, its leadership has been narrow-minded and cynical about its neighbouring states, especially Pakistan. Indeed, India considered the blame game and enmity with Pakistan as an essential part of its political survival, since many of its northern and north-eastern states are demanding independence from Indian Union since long. Internally, India is a country with worst human rights record against minorities like; Muslims, Christians and Sikhs. International community must understand the real motives of Indian blame game and exploitation of its neighbours. In fact, it is a ploy to divert the global attention from its state-sponsored inhuman activities and attaining the political mileage by its political leadership.

इतिहास वीरहरूको मात्र लेखिन्छ

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

इतिहास वीरको लेखिन्छ । तोरीलाउरेको इतिहास लेखिदैन । जतिसुकै क्रान्ति गरेर सर्वहाराको नेता बनेको दावी गरे पनि नेकपाको नेतृत्व हुतिहारा र कायर नै हो । यिनलाई विदेशीले हो त ? भनेर तर्साए भने सुराल मै सु गर्छन्, जुन अहिले प्रस्तौ देखिएको छ ।

यी त्यस्ता नेता हुन्, जसले मान्छेको रागतको सर्वत प्रिय सत्तामा पुगेका हुन् र जनताको ज्यान बाजी थापेर सत्तालाई लम्बाइरहेका छन् । यिनले जितेको चुनाव प्राविधिक हो, जुन नेपालजस्ता गरीव मुलुकमा पैसा र पावरले जितिन्छ । यिनले जनताका मन जित्न सकेनन् । यसैले त यिनीहार्द जनतासँग ठाडा छन् । विदेशी मालिकसँग निकट छन् र भाट पिरी गरिरहेका छन् । बरु जंगवाहादुरले साहस देखाए, त्यसैले इतिहास पुरुष हुन् । हत्या भए पनि गोद्दे हुन्, जसको नाम गान्धीराम गौंसिएर आजँछ । यी त सर्वहाराको बर्को ओढेर निरंकुशता लादिरहेका छन् । यिनको राजनीति भनेको व्यापार हो । व्यापार सेवा हुनसक्दैन । व्यापारीको काम नाफा कमाउनु हो । नेपाली नेताहरू मान्छे मारेर नेता बने, अब मान्छे बेचेर र देशी बेचेर नेताको पगरी गुथिरहेका छन् ।

छदमभषी साहै डरलागदा हुन्छन् । हाम्रा नेताहरू देशका लागि डरलागदा प्राणी हुन् । यस्ता डरलागदा प्राणीभन्दा स्पष्टबक्ता तानाशाह जाति ।

नेपाल यस्तै तानाशाह खोजिरहेको छ । जनता सोभा भएर सहिरहेका छन्, यो पनि हाराकिरी हो । नेता षडयन्त्र गरेर देश र जनता चुसिरहेका छन्, यो पनि हाराकिरी नै हो । नेपाल हाराकिरी को देश भयो, साहसी कोही देखिदैन ।

यो पनि हाराकिरी हो । नेता षडयन्त्र गरेर देश र जनता चुसिरहेका छन्, यो पनि हाराकिरी नै हो । नेपाल हाराकिरीको देश भयो, साहसी कोही देखिदैन ।

आपूर्लाई सर्वहाराका नेता भन्नेहरू षडयन्त्र गरिरहेका छन् । समाजादी हुँ भन्नेहरू लम्पसारवादी बनेका छन् । म देशभक्त हुँ भन्नेहरूले देश बेचेको दुलुदुलु हरेको देखेर शहीदहरू हाँसिरहेका छन् । बरु बाँदर हुनु जाति, किन बाँदरबाट मान्छेको विकास भयो होला । मान्छे भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जज वाशिङ्टन, अमेरिकाका पहिलो राष्ट्रपति । एकदिन उनी नविनिर्णय गरी एउटा सरकारी कार्यालयमा पुगे । साना कर्मचारी सकिनसकी गई हुँगो सामान उठाउने प्रयास गरिरहेका थिए, अफिसर तमासा हेरेर बसिरहेको देखे । जर्ज आफै गरेर ती साना कर्मचारीको भारी उठाउन सहायता गरे । फर्कने बेलामा उनले अफिसरलाई भनेर तपाईँसँग काम थैरै छ, मानिस कम छन् भने राष्ट्रपतिलाई सम्फन्नु । अफिसर लाजले टाउको भुकायो । यति कर्तव्यमिति थिए जर्ज वाशिङ्टन । हामी लोकको सरकार, लोकतात्रिक सरकार, हामीलाई मुटु नभएको भनेर अरिगालले टोकाउँछ, छौडा छाडेर सताउँछ । हामी लोक प्रतिकार गर्दैनौ, भागिरहेछौं ज्यान बचाउन । हामी आफै निर्णयको छौं, हामीले बनाएका नेता, हामीलाई सर्पले जसरी डिसिरहेका छन् । हामीले आफैलाई बुझ्ने कसरी । हाम्रो आफैने नाभीमा कस्तुरी छ, हामी सुख र सुवासका लागि दौडिरहेका छौं ।

भारतका महान हस्ती, सुभाषचन्द्र बोसले भाषण गरिरहेका थिए, त्यति नै बेला एक विरोधीले उनलाई लान्ने गरी जुता फर्याँके । सुभाषचन्द्र बोसले शान्त भएरै भने- जसले मलाई जुता फाल्तुमो, यसको जोडा जुता पनि फाले हुन्द्यो नत्र यो बेकार हुनेछ । त्यसपछि सुभाषचन्द्र बोशले फेरि भने- म मेरो देशको लागि तिप्री यो उपहार सदैव सम्भिरहनेछ ।

हाम्रो सरकार, हाम्रा नेताहरू

जनतामाथि जुता हानिरहेका छन् । जनताको काँधमा करमाथि कर थपिरहेका छन् र जनतालाई सुकाम होइन, बर्जित फल खाएर काँचो बायुको गन्धमा उकुसमुकुस पारिरहेका छन् । यी नेता हुन् कि किंभाका डाँका ? किन यो कडा प्रश्न उदृच भने, राजनीति व्यवसाय बन्यो, राजनीतिज्ञहरूले समाजसेवा बिरिसि ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता र देशको महत्व जो राजनीतिलाई समाजसेवा र देशलाई आफौ अस्तित्व ठान्छ, उसले मात्र भएपछि विवेक त हुनुपन्यो नि । आफै अस्तित्वसँग सत्ता, शक्ति र सम्पति पो साटिरहेछन् हर तहका अगुवाहरू ।

उतिबेलै महाकवि देवकोटाले लेखेका थिए- प्रभुजी, मलाई भेडा बनाउ । नेपाली भेडा फाँट र काँटका भेडाहरूको जीवन बिताइरहेका छन् ।

जनता

पढथयौ हासी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज।

मन्यो ज्यौंदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरर पनि जस्ले सकियो देशको माटो।

कायर भएर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भएर एकै पटक मर्न सकौ।

- अभियानवाणी

अभियान साप्ताहिक

सम्पादकीय

एमसीसीले उठाएका प्रश्न

पछिलो समयमा भारतले नेपालको केही भभागलाई आफ्नो राजनीतिक नक्साभित्र राखेको राजनीतिक नक्सा प्रकाशित गरेपछि त्यसको नेपाल र विदेशमा समेत व्यापक विरोध भयो। जनस्तरबाटै भएको विरोधलाई राजनीतिक दलहरूले र सरकारले समेत त्यो विषयमा राजनीतिक र कुटनीतिक तवरबाटै समाधान खोज्न पर्ने निष्कर्ष निकालेर त्यही विषयमा राजनीतिक दलहरूले राष्ट्रिय समेत गरे। राजनीतिक सहमति पछि केही ओली नेतृत्वको सरकारले भारतलाई कुटनीतिक नोट समेत पठाएको छ। तर लामो समय भइसक्ना समेत त्यो समस्याको समाधान हुन नसकिरहेको बेला अहिले मुलक फेरी अमेरिकाले प्रस्ताव गरेको मिलेनियम च्यालेज कार्पोरेशन एमसीसीको चर्चाले मुलक तातोको छ। अहिलेसम्म एमसीसीलाई विश्वका ६० वटा मुलकले स्वीकार गरेका छन् भने २७ वटा मुलकले अमेरिकालाई सम्झौता नै गरिसकेका छन्।

अहिलेको सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी र प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले जस्ती भएपनि एमसीसीलाई पारित गर्नुपर्ने बाटाउँदै आएको भएपनि सत्ताधारी दलका केही नेताहरू भने एमसीसीलाई अहिलेको हालतमा पारित गर्नु नहुन बताइरहेका छन्। एमसीसीमा भएका प्रावधानहरू नेपालजस्तो देशका लागि अहिलेको अवस्थामा पारित गरिनु किमार्थ उचित हुन सबैन। एमसीसीलाई अमेरिकी सरकारको इन्डोप्यासिकिक रणनीतिको अधिनयन छ कि छैन भनेर पहिला अमेरिकी सरकारले प्रष्ट पार्न आवश्यक छ। यदि त्यो इन्डोप्यासिकिक रणनीति अनुसार आएको हो भने त्यसलाई स्वीकार गरिनु आवश्यक छ। त्यसैले इन्डोप्यासिकिक रणनीति अनुसार भए त्यसलाई स्वीकार गरिनु हुन्नै। सत्ताधारी दलका अध्यक्ष पृष्ठकमल दाहालले हालसम्मको परिपत्रमा उल्लेख भएनुसार र तथ्यहरूले एमसीसी इन्डोप्यासिकिक रणनीतिक अधिनयन छैन भन्ने देखाएको छ भन्ने अभिव्यक्तिले गर्दा सत्ताधारी दल जस्ती भएपनि त्यसलाई पारित गराउन चाहान्छ भन्ने प्रष्ट भएको छ। सत्ताधारी दलको केही नेताहरूले संसदमा आफ्नो पार्टीको सांसदहरूलाई ह्वीप लगाएर भएपनि पारित गराई छाड्ने अभिव्यक्ति दिइरहेका हुनाले त्यसमा केही गडबडी भएको प्रष्ट हुन्छ।

सत्ताधारी दलको केही नेताहरूले भने एमसीसीले राष्ट्रिय स्वाधिनतामाथि खतरा पार्ने बताइरहेका छन्। अमेरिकाले दिइने अर्थिक सहयोगमा नाममा राष्ट्रिय स्वाधिनतालाई भुल करापि उचित हुन सबैन। स्वाधिनतालाई सहयोगमा बदल सकिने कोहै दुँहेकै। हाम्रो सविधानमा व्यवस्था भएनुसार कुनै पनि सैन्य गतिविधिमा नेपाल सहभागि हुन सबैन त्यसलाई सविधानले नै रोकेको छ। यदि एमसीसी इन्डोप्यासिकिक रणनीति अनुसार भए कुनै पनि बेला अमेरिकी सेना नेपालमा आउन सक्ने भएकाले त्यो लिनु उपयुक्त हुन सबैन। त्यसैले त्यस विषयमा सरकार पहिला प्रष्ट हुन आवश्यक छ। त्यस विषयमा विभिन्न पक्षबाट विरोध भएकाले पहिला एमसीसी इन्डोप्यासिकिक रणनीतिको अंश हो होइन प्रष्ट हुनुपर्दछ। यदि त्यो स्वीकार गरिएको छाड्नमा उपयोगी त्यसलाई एमसीसीलाई सन्तुष्ट हुने गरी योजनाहरू छानेर पठाउपर्ने र त्यसमा भारतले समेत सहमति दिनुपर्ने सर्त रहेकाले त्यो नेपाल र नेपाली जनताको लागि स्वीकार हुन सबैन। नेपालले आफ्नो देशमा आवश्यक पर्ने योजनाहरू आफ्नो आवश्यकता अनुसार छान पाउनुपर्दछ। त्यसमा एमसीसीलाई सन्तुष्ट पार्नुपर्ने आवश्यकता किन र फेरी भारतले सहमति दिनुपर्ने किन ? नेपाल एउटा सार्वभौमसत्ता सम्पन्न मुलक भएकाले आफ्नो देशको आवश्यकता अनुसार योजना परियोजना छान निर्णय गर्न स्वतन्त्र छ, त्यसैले भारतको सहमति चाहिन्छ भन्नु नेपालको सार्वभौमसत्तालाई स्वीकार नगर्नु नै हो। सम्झौतामा अमेरिकाको ५ सय मिलियन अमेरिकी डलरमात्र होइन नेपालको भएको १४ अर्ब लाई लगानी हुने भएपछि यसको लेखापरीक्षण नेपाल सरकारले किन गर्न तपाउने ? नेपालमा कार्यान्वयन हुने योजना परियोजनामा नेपाल सरकारले आफ्ना कर्मचारी खटाउँदा एमसीसीको स्वीकृति लिनुपर्ने किन ? सम्झौतामा नेपालको कानुन बाफ्निएमा पनि सम्झौतामा उल्लेख भएमोजिम हुने भनिएपछि हाम्रो सविधान, एन, कानुनभन्दा माथि सम्झौतामा कर्सरी हुच ? यी करापहरूले गर्दा अहिलेकै अवस्थामा एमसीसी स्वीकार गरिनु भनेको मुलुकको अस्तित्वलाई मेट्ने प्रयोग गर्नु नै हो। त्यसैले उक्त सम्झौतामा भएका र नेपालको सविधान एन, कानुन विपरितका सर्तहरूलाई हटाएर नेपालको सविधान एन, कानुनको परिधिवित्र रहेकामा सहयोग स्वीकार गरिनुपर्दछ।

सत्ताधारी दल सरकार र संघीय संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल यस विषयमा एकै ठाउँमा उभिएका हुनाले पनि त्यसमा आशंका जन्मिएको छ। सत्ताधारी दलका नेताहरू संसदमा ह्वीप जारी गरेर पनि त्यसलाई पारित गराउनुपर्ने अभिव्यक्ति दिइरहेका छन् किन ? सार्वभौमसत्ता सम्पन्न नेपाली जनताले आफ्नो निहित भएको सार्वभौमसत्तालाई निश्चित अवधिका लागि मतदानद्वारा आफ्ना प्रतिनिधिहरूलाई प्रयोग गर्न दिएका हुन्छन्। जनतामा निहित भएको सार्वभौमसत्तालाई सांसदहरूले दुरुपयोग गर्न सक्ने अधिकार उनीहरूलाई जनताले दिएका छैन, होइन। जनताले हाँै काटेर उनीहरूलाई अधिका नदिएका हुनाले मुलुकको स्वाधिनतामाथि नै प्रहार हुने गरी सम्झौता सन्धी संसदले गर्न सबैन। यदि जबरजस्ती रूपमा सम्झौता गरिए त्यसको परिणाम गम्भीर हुनसक्छ। त्यसैले गर्दा सम्झौता गर्दा र संसदबाट पारित गर्दा मुलुकको आवश्यकता राष्ट्रिय स्वाधिनता र जनताको भावनालाई बुझेर नेपालको हित र सविधानभित्र रहेर मात्र सम्झौता गरिनु उपयुक्त हुनेछ भन्ने हामीले ठानेका छौं।

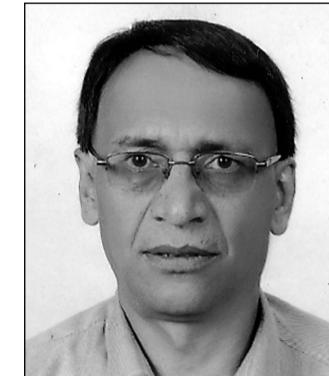
एमसीसी मित्रको रहस्य मुलुक नै संकटमा

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केही ओली सरकार चौतरी रूपमा आलोचनाको पात्र बनिरहेको बेला सरकारको बोलीमा बोली मिलाउँदै प्रमुख प्रतिपक्षी दल समेत मिसिएको छ। प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसले आफ्नो भूमिकालाई विर्सेएर सत्ताको भरोसा गर्नु काग्रेसकै लागि घातक सिद्ध हुन सक्छ। पछिलो समयमा मुलुकमा मिलेनियम च्यालेन्ज कर्पोरेशन (एमसीसी) विवाद उत्पन्न भएको छ। त्यस विषयमा सत्ताधारी दलभित्रै एक मत हुन नसकिरहेको बेला प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसकै लागि घातक सिद्ध हुन सक्छ।

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केही ओली सरकार चौतरी रूपमा आलोचनाको पात्र बनिरहेको बेला सरकारको बोली मिलाउँदै प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसले आफ्नो भूमिकालाई विर्सेएर सत्ताको भरोसा गर्नु काग्रेसकै लागि घातक सिद्ध हुन सक्छ। प्रमुख प्रतिपक्षी दल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ। सत्ताधारी दलकै प्रभावशाली नेताहरूले अहिलेकै अवस्थामा एमसीसीलाई संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ। तत्काल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ।

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केही ओली सरकार चौतरी रूपमा आलोचनाको पात्र बनिरहेको बेला सरकारको बोली मिलाउँदै प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसकै लागि घातक सिद्ध हुन सक्छ। प्रमुख प्रतिपक्षी दल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ। तत्काल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ।

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केही ओली सरकार चौतरी रूपमा आलोचनाको पात्र बनिरहेको बेला सरकारको बोली मिलाउँदै प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली काग्रेसकै लागि घातक सिद्ध हुन सक्छ। प्रमुख प्रतिपक्षी दल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ। तत्काल एक कदम अधि बढेर एमसीसीलाई तत्काल संसदबाट पारित गराउन नहुने आवाज उठाइरहेको छ।

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

नसकेको खण्डमा अहिले छनोटमा परेका परियोजनाहरू विदेशी दातृ निकायहरूबाट ऋण र अनुदान त्याएर निर्माण गर्न सकिने अवस्था रहेको हुनाले विकास निर्माणका कार्यलाई भने रोकिनु उचित हुन सक्दैन।

विश्वका कुनै पनि मुलुकमा विकास निर्माण एकैचोटी भएका छैनन्। ऋमस विकास निर्माण हुँदै जाने हो जनताको आवश्यकता अनुसार। त्यसैले अहिले हाप्रो पहिलो आवश्यकता के हो ? भनेर सरकारले छुट्याउन सक्नुपर्दछ। विकास निर्माणलाई रोकेर रोकन सकिने अवस्था रहेकैन। आवश्यकता नै विकास निर्माणको जननी भएकाले मुलुकको सार्वभौमसत्ताभित्रको प्रावधानमा रहेर सात्र विदेशबाट ऋण वा सहयोग लिन सकिन्छ। विदेशी निकायले सहयोग दिँदा त्यस देशको संविधान ऐन, कानुनलाई हेरेर सञ्चाचित त्योत्रमा लगानी गर्न भनेर सहयोग गर्ने हो। तर अहिले विश्व जगतमा त्यस्तो अवस्था देखिएको छैन। विश्वका शक्तिशाली राष्ट्रहरूबाट अत्यविकसित राष्ट्रहरू पिडित

नेपाली कृतिति सिद्धान्तबाट विचलित

- मनोजकुमार कर्ण

भारतको आन्तरिक राजनीतिमा नेपालका केही वामपन्थि रूपकानुयुक्त सरकारी र मिडिया हस्तक्षेप पाइएकोले कूटनीतिक प्रश्नहरू तेर्सिएका छन् । जस्तै, भारत सरकारले नागरिकता संशोधन कानून (सिटिजन एमेन्डमेन्ट ऐक्ट, सिएए) हाल त्यहाँको लोक र राज्य दुईटे सभाबाट पारित गरेको छ भने राष्ट्रिय नागरिक पञ्जिकरण (नेशनल रेजिडेन्ट, रजिष्ट्रेशन सर्टिफिकेट, एनआरसी) कानून महिनौ अघि असमबाट लागू गरिसकेको छ । नेपालका प्रमुख दैनिक तथा साप्ताहिक मिडियामा फन्टपेज मै लामो समाचार, टिप्पणी, एमनेस्टी इन्टरनेशनलको नाउंमा काठमाडौंमा विरोध प्रदर्शनका फोटाहरू बनिसके भने गत पौष ४ गते शुक्रबार करिब राति ९:४५ बजे नेपालका सम्मानिय प्रधानमन्त्रीको ट्वीट्रबाट सिएए तथा एनआरसीको विरोधमा सोहि साँझ युपीए चैअरपरसन तथा कंग्रेस आई अध्यक्ष सोनिया गांधीले विडियोमार्फ्ट विरोध जनाउने संदेशलाई रिट्रीट गरेको भन्ने कुरो भारतका मीडीयामा आए भने गत पौष ७ गते सोमबार एउटा जिम्मेवार दैनिकमा भारतीय राजदूतसंग पत्रकारले भारतको धर्मराउदो अर्थव्यवस्था र अन्य आन्तरीक मामिलामा प्रश्न गर्दा महामहिमले 'नेपालको चासो किन ?' भनेर अप्रत्यक्ष औला नै ठड्याउन परेको छ ।

प्रमको फोनबाट रिट्वीहु नेपालमा
कस्ले विना अनुमति गरे भन्ने पता
लगाउन नेपाल प्रहरीको आईटी सेललाई
जिम्मा दिईएको भनिएको छ । कसलाई
के सजाय होला वा, नेपाल हो, कसरी
जनता र छिमेकी देशलाई बेवकूफ
बनाउन जालो बुनिएला ? त्यो अर्को
पाटो हो तर जनताले नामसहित जानी
सके कि नेपाली प्रमको फोनको पासवर्ड
जम्मा चार जनासंग छ । अनि आजसम्म
नेपाली जनतालाई सरकारी तवरले नै
जसरी मन्त्रीहरू भुक्याउदै दिनहुँ नयाँ-
नयाँ निर्णय कथित दुई-तिहाई बहुमतको
आडमा गर्दैछन्, त्यो अन्य देशसंगको
मामिलामा चल्ने छैन । अर्थात, यसमा
प्रत्यक्ष संलग्न पक्षले, सबै नेपालीको
ठेकका नलिईकन, केवल कम्प्युनिस्ट
सरकार प्रमुख र निजको नेकपाले यो
जानीजानी गरिएको कूटनीतिक गतिको
जिम्मा लिनैपर्छ, उम्कन पाईदैन । एउटा
दलको व्यक्तिले गरेको गतिर र पछि
जिम्मा नलिई लुक्ने तथा अरुलाई उल्टै
उल्लू बनाउने कम्प्युनिस्टका आपराधिक
चालको क्षति र्भाई अन्य दल तथा मधेशी
जनताले गर्न सक्दैनन् । कम्प्तिमा दुईटा
कुरा यहाँ उल्लेख गर्नेपर्छ । पहिलो,
देशमा साईबर कानून यो ओली सरकार
स्वयंले ल्याईसकेपछि र आमपल्किक
तथा मिडिया हाउसहरुलाई धम्क्याउन
भ्याईसकेकोले अब स्वयंको कार्यालयबाट
यस्तो गतिबाहिर आएकोले सबैले
देख्ने-बढ्ने गरि दण्डित गरियोस (चाहे

राप्रपामा अध्यक्षको रिपोर्ट पारित

काठमाडौं । राप्रपाका
अध्यक्ष कमल थापाले
पेश गरेको ६ पेज लामो
प्रतिवेदन कार्य सम्पादन
समितिले पास भएको
छ । राप्रपा अध्यक्ष कमल
थापाले एमसीसी सम्प्रता
नेपालको स्वाधीना
विरुद्ध छेन, पास हुनुपर्छ
भेनेको विषय राप्रपाका
नेताहस्त्रीय व्यक्तिगत
रूपमा चर्चा भयो,
बैठकमा कस्तैले पनि प्रश्न
उठाएनन् ।

यतिमात्र होइन, अध्यक्ष थापाले
समसामयिक राजनीतिक परिस्थिति र भावी
कायदिशा सम्बन्धी व्याख्या पनि गरेका थिए,
कसले बुझे, कसले बुझेनन्, पास भयो । यो
प्रतिवेदन अव केन्द्रीय समितिमा पेश हुनेछ ।

त्यो व्यक्तिको रूपमा स्वयं केपी ओली नै किन न होउन् ? यदि प्रमको रूपमा गरेका भए आधिकारिक धारणा कम्चुनिस्ट सरकार र नेकपाको भारतीय सरकार र बीजेपीप्रति तत्काल सार्वजनीक गर्न् !) । २, लोकतन्त्रमा पावर एकसर्साईज जिम्मेवारीसहित हुन्छ र कानून सबैको लागि बराबर हुन्छ भन्ने कुरो सावित गर्न आमपळिकका तर्फबाट चुनौतीको रूपमा यसलाई लेओस् । दोस्रो, नेपालको संविधान २०७२ घोषणा गरिने बेलामा भारत सरकारको तर्फबाट विदेश सचिव एस. जयशंकर विशेष दूतको रूपमा संविधानलाई सर्वस्विकार्य बनाउन केही दिन पर्खेरभएपनि मधेशीलाई अपनत्व लिन दिएर धर्मको विषयमा राम्ररी सोचविचार गरेर पारित गरियोस् भन्दा नेपालका यिनै केपी ओलीलगायतका अन्य नेताहरूले 'नेपालको आन्तरीक मामिलामा हस्तक्षेप' देखेहरूले आज स्वयंको ट्रीबीट्र ह्याङ्गलबाट र नेपालका प्रमुख दैनिक पत्रिकाहरूमा त्यहाँका सिएर र एनआरसी कानूनबारे समाचारको विषय बनाउंदा त्यो 'भारतीय आन्तरीक मामिलामा हस्तक्षेप हुने कि नहुने' ? कि भारतको विरोध गरेर चीनलाई बलियो बनाउंदा नेपाली २४ क्यारेटको विशुद्ध राष्ट्रियता ठहरिनेछ ? नेपाल जत्रो देशले भारतलाई यसरी कूटनीतिक ठक्कर दिनुमा चीनबाहेक कस्ले हिम्मत र सहयोग गन्यो ? आजको जमानामा गैरजिम्मेवारपूर्ण 'मोही माग्ने तर ढुड्गो लुकाउने पहाडी वामपन्थी राष्ट्रियता' चल्दैन ! नेपालमा भ्रम भारतका सिएर तथा एनआरसी कानूनबारे एउटा साजिश अन्तर्गत नै भारतीय सरकारलाई अप्यारो पार्न घेर्न रणनीति बनाइएको जस्तो यो स्तम्भकारलाई लागेकोले थोरैमात्र यसबारे चर्चा यहाँ गर्न चाहन्छ ।

एनआरसी सर्टिफिकेट खासगरि आफू भारतीय नागरिक रहेको नाम र सो सम्बन्धि सूचनाहरू संलग्न कागजात सरकारको घरमा एकप्रति रहेको अद्यावधिक गरिने कार्य हो । सन् १९४७ मा भारत-पाकिस्तान विभाजनका बेला पूर्वी पाकिस्तान अर्थात्, बंगलादेशी धेरै नागरिकले भारतको असममा गएर बसे भने सन् १९७१ को युद्धमा भन थप करिब १० लाख बंगलादेशी असममा बसे र त्यहाँका स्थानीयको चीयाबागानको रोजगारलगायत स्सकृति आदि माथि प्रत्यक्ष असर पन्यो । सन् १९५१ मै एनआरसीको आधार त्यहाँका आन्दोलनरत अल असम स्टुडेन्ट युनियन (आसु) र अल असम गण संग्राम परिषदले केन्द्र सरकारसंग तयार गरेपनि सन् १९७१ मा भन थपियो र, तत्कालीन प्रधानमन्त्री राजीव गान्धीले १५ अगस्त सन् १९८५ मा असम सम्पूर्णता गरे जस अनुसार २५ मार्च सन् १९७१ पछि असममा बरसै आएका गैरभारतीयलाई विदेशी मान्ने र फर्काउने, सन् १९५१ देखी १९६१ बीच आएकालाई नागरिकता र मताधिकार दुवै दिने, १९६१ र १९७१ बीच आएकालाई नागरिकता मात्र दिने तथा सन् १९६६ देखि १९७१

बीच भारत आएकालाई मतदाता सूचीबाट नाम हटाउने सहमति गरे। अर्थात्, सन् २०१९ मा आएर बीजेपीको मोदी सरकारले कंग्रेसकै प्रम राजीव गान्धिले गर्नुभएको सहमति लागूगर्दा हाल भारतमा विपक्षमा रहेका केवल सोनिया गान्धि नेतृत्वको कंग्रेस आई नभई बीजेपी तथा मोदी-शाह-योगीको त्रासले राजनीतिमा हायलकायल भएका त्रीनमूल कंग्रेसकी ममता बनर्जी, आरजेडीका लालू यादब, समाजवादी पार्टीका अखिलेश यादब, सबै त्यहाँका भोटमा बढाइएर सोत्तर पारिएका कम्युनिष्टहरूलगायत बाटामा ओर्लेंका छन्, न्यूनतम राजनीतिको शर्त मोरालिटि समेत बिर्सर किनकि यो सम्झौता उनीहरूकै हो जसलाई लागूमात्र हाल गर्न खोजिएको छ। यसलाई लागू गर्नेपर्ने जस्ती भारतमा पाकिस्तान वा बंगलादेश वा नेपाललगायत खुला सिमाना जोडिएका देशबाट ती देशका नागरिकहरू पहिचान लुकाई भारतमा पसरे भारत, भारतीय सुरक्षा तथा भारतीय नागरिकविरुद्ध गरिने आतंकी हमलाहरू छन्। ती अवैध ठहरिएका नागरिकहरू आजसम्पन्नि मतदाता सूचीबाट नाम हटाएका छैनन् भने बीजेपीको अध्ययनमा गैर नागरिकको भोटबाट विपक्षहरू त्यहाँ केवल भोटब्याङ्कको राजनीतिमा लागेर आजसम्म राज्य र केन्द्रमा सरकार बनाउदै धर्मनिरपेक्षता तथा अधिकार दिने नाउमा भारतविरुद्ध नै निर्णयहरू समेत गर्न पछि परेका छैनन्। यसलाई कानूनी मान्यता दिई केहि महिना अधिदेखि नै असम राज्यबाट लागू गरिएको छ जसमा जेन्यून नागरिकको नाम छुटेकालाई आवश्यक कागजात बुझाउने स्पाद दिईएको थियो जसमा विपक्षले नसधाउने रे अर्थात्, बीजेपी सरकारको दाबी अनुसार विपक्षीले देशको सुरक्षामा सम्झौता गरेको पोल खुल्छ भने हाल बाटामा महिनौ लागू गरिएको एनआरसीलाई सरकारले भर्खर केहि दिन अधि ल्याएको सिएएसंग जोडेर एकैसाथ जनतामा भ्रम छर्न कोशिस गर्दैछन् भने गत पौष ७ गते सोमबारदेखि कंग्रेस आईले दिल्लीको राजघाटस्थित महात्मा गान्धिको समाधिस्थलबाट यी कानूनहरू फिर्ता नहुन्जेल 'सत्याग्रह' गर्न भल्को संविधानको प्रस्तावना पद्धै तर आफ्नै प्रम स्व. गान्धिका कार्यबारे नबोल्दै जनतामा भ्रम छर्दै गरिरहेका छन्।

सिएए कानूनपनि अटल विहारी वाजपेयी प्रम रहेका बेला कंग्रेसबाट धेरैपटक मन्त्री र प्रम भईसकेका नमोहन सिंहले राज्यसभामा स्वयं बंगलादेशबाट मुस्लिम बाहुल्य जनताबाट प्रताङ्गितभएर भारत पसेकालाई नागरिकता दिनुपर्छ भनी सो बेला बीजेपी हिन्दूहरूको पार्टी हो भन्नेलाई चिर्दै हिन्दू भोटमा हक लगाउदै माग गरेका विडियो हेन्न पाईन्छ भने भारतका टिभिहरूमै पनि डिस्प्ले गरिसकियो। अर्थात्, स्वयले माग गरेकोमा पनि आज सिएए पाकिस्तान, अफगानिस्तान र बंगलादेशबाट प्रताङ्गितभएर ३१ दिसेम्बर सन् २०१४

भित्र भारतमा शरण लिन आएका हिन्दू, फारसी, जैन, शिख, बौद्ध र ईसाईलाई मानवीयताको आधारमा नागरिकता दिईने छ भनी प्रचण्ड बहुमतले लोक र राज्यसभाबाट मोदी सरकारले पारित गरेको छ । यसमा मुस्लिमलाई शरणार्थी नमानिने तर्क गृहमन्त्री अमित शाहले संसदमा दिए किनकि ती मुस्लिम बाहुल्य देशहरूमा धर्मको नाममा को अर्को मुस्लिमले र किन प्रताडित गर्नेछन् ? तसर्थ, ती देशका सन् १९४७ देखि आजसम्म सो बेलाका ठूलो हिन्दू जनसंख्या आज भण्डै सकिसकेको अवस्थाले पनि गैरमुस्लिमहरूमात्र प्रताडितभएको भारतीय सरकारको निश्कर्ष छ जबकि भारतका विपक्षका भोट व्यांक हिन्दूमा त त्यतिकै बीजेपी र एनडिए भैहाल्यो भने मुस्लिम वोटरपनि आपसमै धेरै पार्टीमा विभाजितरहेका र मुस्लिमलाई बीजेपी सरकारले वैधानिक डाटा, बहुमत आदिले कानून नै बनाएर भारतमा नागरिकता नदिने बताएकाले विगतमा आजका कंग्रेस नेतृत्वको युपीए विपक्षले धर्मनिरपेक्षताको नाममा हिन्दूत्व र भारतको नक्सा नै मेट्न भारतका दुश्मन देशहरूसँग हाथ मिलाएको भनी छर्लाङ्गभएको बीजेपीको तर्क छ । आज विपक्षीले वास्तवमा बीजेपी सरकारलाई केवल हिन्दूको पक्षलिएको भन्न मिल्दैन किनकि धेरै धर्मावलम्बी प्रताडितलाई सिए अन्तर्गत नागरिकता दिने पारित गरेको छ अर्थात्, भारतमा धर्मनिरपेक्षताको ठेकेदार त्यहाँका विपक्षी कंग्रेस र वामपथिहरूमात्र होइनन् र उनीहरू देशभक्तपनि रहेको देखिएनन् । त्यसैले राजनीति नै समाप्त हुनलागेकोले जीवन-मरणको सवाल बनाएर उनीहरू 'सत्याग्रह'मा उत्रेका छन् जबकि सत्य के हो भने उनीहरू आजाद भारतको ७० सालसम्म गरिब, किसान कसैको पनि सेवा नगरेर केवल नेताहरू आ-आफ्ना र परिवारका भ्रष्टाचारमार्फत सेवा गरेका छन् जसकाराणले लालु यादब, ओमप्रकाश चौटाला, कंग्रेसका पूर्वअर्थ र गृहमन्त्री पी. चिदम्बरम् लगायत धेरैहरू प्रबर्द्धन निर्देशनालय (ईडी)लगायतका भ्रष्टाचार नियन्त्रण निकायको राडारमा अदालत र थुनुवा कक्ष धाउंडै छन् ।

अन्त्यमा, भारतले जे जति कारणले माथिका दुई कानूनहरू ल्याए त्यसमा नेपालबाट भारतविरोधी ताकत भारत पस्ने गरेको र गैरस्थानीय वा भनौं अपरिचित मुसलमानको संख्या नेपालको बोर्डर, उत्तरप्रदेश, विहार, बगालमा बढीरहेको हो भनी त्यहाँका आम विद्यार्थीले समेत ठिभि शोहरस्मा हाकाहाकी बोलिरहेका छन् । नेपालका चीन वा रकममुखी राजनैतिक तथा कूटनैतिक अडान नभएका कुनैपनि दलका प्रायः कोही नेताबाट भारतको सुरक्षा मासिलामा कमित्तिमा सत्ता र विपक्ष कुनैपनि संतुष्ट छैनन् जस्तै सन् २००६ मा आरोप लगाईदै अनुसार भारतविरुद्ध चीनलाई सार्कमा सदस्या दिलाउने राजा ज्ञानेन्द्र समाप्त भए भने पछिलोपटक नेपालमा सविधान जारि हुँदा भारतीय विशेष दूतलाई अपमानित गरि वर्तमान बीजपी-मोदी सरकारलाई दुःखित तुल्याईयो ! कोहि नेपालबाट कुरत्क र विना प्रमाण भारतलाई दुक्र्याउन 'ग्रेटर नेपाल' अभियान चलाउछ जसमा नेपालीभाषी दार्जिलङ्, खर्स्याङ्गलाई बलजपित आन्दोलनमा आउ र उता भारतबाट दुक्रयाउन सहयोग गर भन्छ भने कति यहाँका नागरिक र नेतामा नै भारतविरोधी तत्व नेपालबाट सउदी अरब वा भारतमै बकाईदा दूतावासमार्फत नै पस्दापनि नबोलेर सहयोग गरेको भारतीय सञ्चारमाध्यमहरूमा नाम तोकेरै प्रसारण हुन्छ । वास्तवमा नेपालले पञ्चशीलको सिद्धान्तमा रहेर आफ्नो भूमिको पूर्ण रक्षा गर्दै अन्य कुनैपनि देशको विरुद्ध लक्षित क्रियाकलाप गर्नुहुँदैन जसमा राजनैतिक नेतृत्वको शंकास्पद भूमिका बढी देखिन्छ भने मिडियाको आवरणमा भारतविरोधी कहीले प्रोटेक्ट गरेको देखिन्छ । यसर्थ, नेतृत्वको असक्षमता, राजनीतिक बेर्इमानी, एक छिमेकी चीनतिर बढी ढल्काव र अर्को छिमेकी भारततिर बढी द्वेषपाले र देशको भविष्यको पर्वाह नै नगरिकन गैरी जम्मेवार हर्कत तथा टिप्पणीहरू गरिहाले वाणी र पञ्चशीलको नेपाली कूटनैतिक सिद्धान्तबाट विचलन नै आज हाम्रो डरलाग्दो भविष्य खडाभएको छ ।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

Every game. Everything about the game.

સાધે દોલ

www.sabaikhel.com

f /sabaikhel

 info@sabaikhel.com

@sabaikhel

For Advertisement : sabaikhel@gmail.com

सिपिईसि परियोजना निरन्तर सुरक्षा खतरा

शान्ताता नियपाने

६२ अरब अमेरिकी डलरको चाइना-पाकिस्तान आर्थिक करिडोर कार्यान्वयन हुने कुरामा बाह्य रूपमा बेंजिङ खुपी रहेता पनि आन्तरिक रूपबाट परियोजनाको सुरक्षाका साथै चाइनिजहरू पाकिस्तानमा कार्य गर्न जाँदा पाकिस्तानी सैन्य समूहबाट हुनसक्ने निरन्तर खतराबाट भने वास्तवमा चिन्तित थिए। वालुचिस्तानका जनताहरूको सोचाइ अनुसार सिपिईसी परियोजनाले केवल पञ्जाबलाई मात्र फाइदा पुऱ्याउँछ तर वालुचिस्तानका प्रशास्त प्राकृतिक स्रोतहरू नष्ट मात्रै हुँदै जानेछन्। त्यसैले वालुचिस्तानका केही रिसाहा र उग्र व्यक्तिले यसको विरुद्धको अभियानको नेतृत्वगरि उग्रवाद तथा शैन्यवाद बढावा दिए। तर बालोचका जनताहरू वालुचिस्तानीहरूले आफ्नो प्राकृतिक स्रोतहरूको मूल्य पाउने कुरामा भने विश्वस्त थिएनन। तर त्यस प्रदेशका जनताहरूको महत्वपूर्ण भावनाले चीनलाई ती जनताहरूलाई सो परियोजना तोडफोड हुने कुरामा डर लागेको थिए। त्यसै कारणले गर्दा चीनका परराष्ट्रमन्त्री वाड्याली तुरुन्त चिन्ता व्यक्त गर्दै सो परियोजनाको सुरक्षाका साथै चीनप्रति विदेशीहरूमा फैलिएको धारणाहरूलाई कूटनीतिक पहल गरिने भनि वक्तव्य निकालेका थिए। यसका साथै चीनका केही अधिकारीहरूले गुप्त रूपमा विभिन्न शैन्य समूहहरूसँग पहिलादेखि नै रोकिएको परियोजनाहरूको संरचना निर्माण गर्नका लागि वार्ता गरिरहेका थिए।

सन् २०१८ मा वालुचिस्तान लिवरेशन आर्मीले चीनिया कामदारहरूलाई लक्षित गरि पटक-पटक आक्रमण गर्नुका साथै चीनिया कन्सुलेटको समेत कराचीमा आक्रमणगरि चार जनाको हत्या गरेको थिए। सन् २०१९ को

समयमा ग्वाडारको पर्ल कन्टिनेन्टल होटलमा भएको आतककारी हमलामा पाँच जनाले ज्यान गुमाएका थिए। त्यस बखत चीनको दैनिक पत्रिका ग्लोबल टाइम्सको मुख्य पृष्ठमा यी हमलाको संकेत केवल चाइनिजहरूलाई प्रतिवन्धित गर्ने मात्र नभई सिपिईसी परियोजनाको समेत प्रतिवन्धमा लक्षित रहेको संकेत समेत गरेको थियो। सो पत्रिकाले चाइनिजहरूलाई पाकिस्तानमा सुरक्षा सचेतना अभिवृद्धि, बाह्य क्रियाकलापहरूमा कमी भिडभाडमा जान रोक र सुरक्षा आधारमा बृद्धि गर्ने कुरामा सचेत गराएको थियो। सोही बखत वालुचिस्तान, खाइबर पाकतुनकवा र पाकिस्तानले कब्जामा लिएको कास्मीरका जनताहरूले सिपिईसी को रोजगार अभिवृद्धि तथा यस क्षेत्रमा गरिएको लगानीप्रति शकास्पद रूपमा हेरिरहेको थियो। उग्रवाद तथा शैन्यवाद भने उत्तर-पश्चिम र दक्षिण-पश्चिम पाकिस्तानमा व्यापक बृद्धि भइरहेको थियो। असन्तुष्टिको सोच क्रमशः बलियो बढै गएर वास्तविक रूपमै चाइनीजकम्पनीहरूले संचालित सिपिईसी परियोजनामा स्थानीय पाकिस्तानी संस्थाहरूसँग सहकार्य न्युन हुँदै गयो।

पाकिस्तान सरकारले जब त्यहाँका जनताहरूलाई सिपिईसी मार्फत धेरै रोजगारीहरू सिर्जना हुनसक्नेबाट भनिरहेदा पंजाब र सिन्धु बाहेका अन्य प्रदेशबाट निकै कम सहभागिता थियो। पाकिस्तानका अन्य प्रदेशको बहुमतले तिनीहरूले वास्तविक रूपमा उपलब्धि प्राप्त गर्न नसक्नु सीपोको कमी हो भने सन्देश दिन्छ। त्यसैले धेरैज सो उनीहरू केवल मजदुरकरा रूपमा कार्य गर्थे भने अन्य महत्वपूर्ण कार्यको दायित्व पाकिस्तानमा चाइनिज र पंजाबी जनताहरूले आफ्नो कब्जामा लिन्थे। त्यसका साथै उनीहरूले सिपिईसी का निर्माणाधीन परियोजनाहरूको अवरोधका कारण आफ्ना जमीनहरूपरि गुमाउनुपर्ने हो कि भन्ने डर मानिरहेका थिए। यस्ता वास्तविक कुराहरूले क्षेत्रीय असन्तुलनका विषयमा उठेका आवाजमा अझ छ्यू थने काम गन्यो जसले गर्दा अन्ततः सिपिईसीपरियोजनाहरूमा आक्रमण गर्न बढावा दियो।

चीन विकासमा विषयमा पूर्ण सचेत थियो त्यसैले सिपिईसी को सुरक्षाका लागि ९००० पाकिस्तानी आर्मी र ६००० अर्थ सैनिकबल सहितको विशेष सुरक्षा सशक्तित भयो।

शाखा विस्तारका लागि सम्भौता गर्ने पाकिस्तानलाई चीनले दबाव दियो। १४० अमेरिकी डलर खर्चगरी सिपिईसी परियोजनामा चीनको सुरक्षागर्न खोजेतापनि आफ्नो क्षेत्राधिकार शक्तिका रूपमा ती प्रदेशहरूमा सो सुरक्षाबाल विस्तार र क्रियाशील हुन सकेन। जसले गर्दा सिपिईसी को सुरक्षा अवस्था केवल जस्ताको तस्तैमात्र रहेन बरू उठाएको तरबारको रूपमा करिडोरको सुरक्षा अवस्था भयो। जसले गर्दा चीनको मध्यपूर्वी बाटो निर्माण गर्ने योजना निराशाजनक बन्द्यथ्यो।

चिनिया राजदूत यावजिडले इस्लामावादमा पाकिस्तानको सहमतिका लागि बोलाइएको आकर्षिक मिटिङ्पनि अर्थैहीन बन्न पुर्यो। सक्रिय राजदूतले पाकिस्तानका राजनीतिक तथा शैनिक सक्रिय व्यक्तिहरूसँग आन्तरिक सम्बन्ध विस्तारका साथै नोभेम्बरको अन्ततिर चीन-पाकिस्तान आर्थिक करिडोरमा कार्यरत चिनिया कम्पनीका धेरै खानीय अधिकारीहरूसँग समेत भेटधाट गरेका थिए। जसमा पाकिस्तानमा सुरक्षा अवस्था जसमा पनि प्रमुख रूपमा वालुचिस्तान र गिलगिवालटिसतान क्षेत्र र चीनको लगानी भएका आर्थिक करिडोरका अन्य र सुरुका बिन्दुको सुरक्षाका अवस्था नै सो समयमा चलफलका प्रमुख विषय बनेका थिए।

अन्तर्राष्ट्रिय जियोफिजिकल प्रोप्पार्टिड (बि.जि.पी.) को एक प्रतिनिधिले पाकिस्तानका प्रहरीप्रति विश्वास नगरी प्राइभेट सुरक्षागार्डहरू भाडामा लिए जसमा ती सुरक्षाकीर्हरू अत्यन्तै फरक विश्वदृष्टिका थिए। भने त्यसमध्ये कतिपय पाकिस्तानको पंजाब राज्य वा पूर्वी तुर्किस्तान इस्लामिक आन्दोलन कार्यरत शकास्पद व्यक्तिहरूसमेत थिए।

चाइना पेट्रोलियम इन्जिनियरिङ कन्स्ट्रक्शन कर्पोरेशन सिपिईसी का निर्माणाधीन परियोजनाहरूको अवरोधका कारण आफ्ना जमीनहरूपरि गुमाउनुपर्ने हो कि भन्ने डर मानिरहेका थिए। यस्ता वास्तविक कुराहरूले क्षेत्रीय असन्तुलनका विषयमा उठेका आवाजमा अझ छ्यू थने काम गन्यो जसले गर्दा अन्ततः सिपिईसीपरियोजनाहरूमा आक्रमण गर्न बढावा दियो।

चीन विकासमा विषयमा पूर्ण सचेत थियो त्यसैले सिपिईसी को सुरक्षाका लागि ९००० पाकिस्तानी आर्मी र ६००० अर्थ सैनिकबल सहितको विशेष सुरक्षा

नेपाल प्रहरी र स्काउटबीच सहकार्य

काठमाडौं/ नेपाल प्रहरी र नेपाल स्काउट बिच आज समुदाय प्रहरी साफेदारी कार्यक्रम अन्तर्गत समकादारीपत्रमा हस्ताक्षर भएको छ नेपाल स्काउट केन्द्रीय कार्यालयमा आयोजित एक कार्यक्रममा नेपाल स्काउटका राष्ट्रिय सेयोजक लोकबहादुर भण्डारी र प्रहरी महानिरीक्षक सर्वेन्द्र खनालले सम्भौता पत्रमा हस्ताक्षर गरेको छ।

अब नेपाल प्रहरी र नेपाल स्काउट बीच केन्द्रीय तहदेखि जिल्ला, पालिका स्तरसम्म समुदाय-प्रहरी साफेदारी को अवधारणा अनुरूप साफेदारी र सहकार्य हुने छ। नेपाल स्काउटका जिल्ला, पालिका स्तरका संरचनाहरू समुदाय-प्रहरी साफेदारीका जिल्ला र पालिका समितिका सदस्यको रूपमा रहने छन् अपराध रोकथाम, सुरक्षा सचेतना अभिवृद्धिका सामुदायिक र विद्यालय सम्पर्क कार्यक्रमहरू संयुक्त रूपमा कार्यान्वयन गरिनेसम्भौता पत्रमा उल्लेख छ।

कार्यक्रममानेपाल स्काउटका संयोजक भण्डारीले कार्यक्रम अन्यान्तै सान्दर्भिक भएको बताउँदै स्काउटका तर्फबाट गर्नुपर्ने जस्तोसुकै सहयोग गर्न नेपाल स्काउट तयार रहेको र स्काउट सबैले यो हाम्रो कार्यक्रमको हो भन्ने सोचेर अगाडी बढ्नु पर्नेमा जोड दिए। उनले आगाडी बढ्नु पर्नेमा जोड दिए।

भण्डारीले नेपाल प्रहरीसँग समन्वय गरी स्वच्छ मनले असल र सुरक्षाकृत नागरिक निर्माण गर्नका लागि सबै स्काउटका पदाधिकारी एवम् प्रतिनिधिहरूले आ-आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्नेमा विश्वास समेत व्यक्तगरे।

यसैगारी प्रहरी महानिरीक्षक खनालले अबका दिनमा समाजमा शान्ति सुरक्षा कायम गर्न तथा अपराध अनुसन्धान र नियन्त्रणमा समुदाय-प्रहरी साफेदारीका अवधारणाअन्तर्गत नेपाल प्रहरी र नेपाल स्काउट जान मिले क्षेत्रमा सँगसँगै आगाडि बढ्ने बताए।

भण्डारीले नेपाल प्रहरीसँग समन्वय गरी स्वच्छ मनले असल र सुरक्षाकृत नागरिक निर्माण गर्नका लागि सबै स्काउटका पदाधिकारी एवम् प्रतिनिधिहरूले आ-आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्नेमा विश्वास समेत व्यक्तगरे।

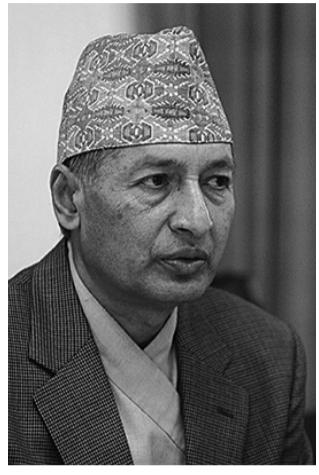
यसैगारी प्रहरी महानिरीक्षक खनालले अबका दिनमा समाजमा शान्ति सुरक्षा कायम गर्न तथा अपराध अनुसन्धान र नियन्त्रणमा समुदाय-प्रहरी साफेदारीका अवधारणाअन्तर्गत नेपाल प्रहरी र नेपाल स्काउट जान मिले क्षेत्रमा सँगसँगै आगाडि बढ्ने बताए।

भण्डारीले नेपाल प्रहरीसँग समन्वय गरी स्वच्छ मनले असल र सुरक्षाकृत नागरिक निर्माण गर्नका लागि सबै स्काउटका पदाधिकारी एवम् प्रतिनिधिहरूले आ-आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्नेमा विश्वास समेत व्यक्तगरे।

यसैगारी प्रहरी महानिरीक्षक खनालले अबका दिनमा समाजमा शान्ति सुरक्षा कायम गर्न तथा अपराध अनुसन्धान र नियन्त्रणमा समुदाय-प्रहरी साफेदारीका अवधारणाअन्तर्गत नेपाल प्रहरी र नेपाल स्काउट जान मिले क्षेत्रमा सँगसँगै आगाडि बढ्ने बताए।

कपरेट

● राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकलाई मर्जरमा जान अर्थमन्त्रीको सुभाब

सरकारी लगानीका बैंकबीच मर्जर गराउने प्रयास सफल नभए पनि अर्थमन्त्री डा. युवराज खतिवडाले राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकलाई मर्जरमा जान सुभाब दिएका छन्।

मर्जरका लागि धेरै लामो समय अभियान नै चल्यो, बैंकको ५५०० वार्षिकोत्सवमा आयोजित कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै खतिवडाले भने, 'अर्भै पनि उपयुक्त बैंक खोजेर मर्जरमा जानु उपयुक्त हुन्छ।' सरकारी लगानीका बैंकको भूमिका

सरकारी नीतिलाई सघाउनु पनि रहेको उनको भनाइ थियो।

कार्यक्रममा राष्ट्रिय बैंकका डेप्युटी गर्भर विन्तामणि शिवाकोटीले सहुलियत व्याजदरमा कर्जा प्रवाहलाई सरकारी बैंकले प्राथमिकतामा राख्युपर्न बताए। 'सरकारले सहुलियत कर्जामा ७५ प्रतिशत अनुदान लगानी गरेको छ, शिवाकोटीले भने, 'तपाईंहरूले समेत सघाउनु भएन भने हामीलाई धर्म संकट पर्छ।' निजी क्षेत्रबाट सहुलियत कर्जाका लागि माग भझरहे पनि बैंकले कर्जा प्रवाह नगरेको गुनासो आएको शिवाकोटीको भनाइ थियो। कर्जाको माग बढिरहेको र यसले दीर्घकालीन रूपमा अर्थतन्त्र वृद्धिमा सघाउने भन्दै पुँजी स्रोत निष्क्रिय आकर्षित गर्न बैंकले व्याजदरमा ध्यान दिनुपर्न उनीहरूले बताए।

९० माघ २०२२ मा सञ्चालनमा आएको राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकमा सरकारको ९९७७ प्रतिशत सेयर छ भने बैंकीमा सर्वसाधारणको लगानी छ। एनआइडिसी डेभलपमेन्ट बैंक मर्जरसँगै सर्वसाधारणको लगानीसमेत बैंकमा सरेको हो। बैंकको चुक्ता पुँजी ९ अर्ब रुपैयाँ छ। गत आवामा बैंक सबैभन्दा धेरै नाफा कमाउने बैंक बनेको छ। बैंकले ५ अर्ब ३२ करोड खुद नाफा गरेको थियो। चाल आवाम पहिलो त्रैमासमा बैंकले १ अर्ब १२ करोड नाफा गरेको छ।

बैंकको २ सय ३८ भन्दा बढी शाखा, २ सय चारवटा एटिएम र ९३ भन्दा बढी शाखारहित सेवा सञ्चालनमा छ।

● हिमालयन बैंकले सत्ताइसौं सभा बोलायो

हिमालयन बैंक लिमिटेडले २७ औं वार्षिक साधारण सभा २९ माघमा बोलेको छ। बैंकले प्रस्ताव गरेको १० प्रतिशत बोनस सेयर र करको लागि १२ प्रतिशत नगद लाभांश पारित गर्न सभा डाकेको छ। साथै, सभाले संस्थापकतर्फाबाट ५ जना संचालक निर्वाचन गर्ने छ। बैंकको संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्व बहन गर्ने ऋममा आर्थिक सहायता गरेको रकमहरू सभाले अनुमोदन गर्नेछ।

बैंकको अधिकृत पुँजी १० अर्बाबाट वृद्धि गरी १२ अर्ब पुऱ्याउने प्रस्ताव पारित गर्ने सभाको विषयमा रहेको छ। बैंकले साधारण सभा तथा लाभांश कायमको लागि माघ १३ देखि २१ माघसम्म बुक क्लोज गर्न लागेको छ।

● धापासीमा मेगा बैंकको वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम

मेगा बैंक नेपाल लिमिटेडले काठमाडौंको धापासीमा वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम गरेको छ। सर्वसाधारणसम्म वित्तीय क्षेत्रको जानकारी दिने उद्देश्यले बैंकले माई युथ क्लबसँगको सहकार्यमा एकदिने वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम आयोजना गरेको जनाएको छ।

कार्यक्रममा मेगा बैंककी दायित्व विभाग प्रमुख जेनु थापा, बचत निक्षेप विभागका इच्चार्ज सुजन पोखरेल, मनिन थापालगायतले वित्तीय साक्षरतासम्बन्धी कक्षा लिएका थिए। स्थानीय व्यवसायी एवं सर्वसाधारणको सहभागिता रहेको कार्यक्रममा मेगा बैंकका बचत तथा कर्जा योजना, बैंकको नेटवर्क, वित्तीय कारोबार, भविष्यको योजना, सुरक्षित बचत, कर्जा तथा विप्रेण्याबाट प्राप्त रकमको उत्पादनमूलक लगानी, पारिवारिक बजेट तथा योजना, जोखिम न्यूनीकरणलगायत विषयमा जानकारी गराइएको थिए।

● कृषि विकास बैंकको ७ वर्षे ऋणपत्र सुरु

कृषि विकास बैंकले ७ वर्षे ऋणपत्र माघ १४ गतेदेखि निष्कासन गरेको छ। बैंकले वार्षिक १० दशमलव ३५ प्रतिशत व्याजदरमा २ अर्ब ५० करोडबाबरको ऋणपत्र निष्कासन गरेको हो।

जसमध्ये १ अर्ब रुपैयाँबाबाबरको १० लाख कित्ता सर्वसाधारणलाई र बैंकी १ अर्ब ५० करोडको १५ लाख कित्ता ऋणपत्र भने व्यक्तिगत संघ संस्थालाई बिक्री गर्नेछ। १ हजार रुपैयाँ अंकित ऋणपत्रको भुक्तानी अर्थार्थिक रूपमा गर्ने गरी निष्कासन हुन लागेको हो।

उक्त ऋणपत्रमा छिटोमा माघ १७ गते तथा ढिलोमा फागुन १४ गतेसम्म आवेदन गर्न सकिनेछ। बैंकको ऋणपत्रको बिक्री प्रबन्धक एनआइबिएल एस क्यापिटल लिमिटेड रहेको छ।

ऋणपत्रमा सर्वसाधारणले न्यूनतम २५ कित्ता र अधिकतम २ लाख ५० हजार कित्ता सम्मका लागि आवेदन गर्न सक्नेछन्। नेपाल धितेपत्र बोर्डबाट आस्ता सदस्यता लिएका सम्पूर्ण बैंक तथा वित्तीय संस्थामार्फत ऋणपत्रमा आवेदन दिन सकिनेछ।

● कृषि विकास बैंकको ८४ प्रतिशत कर्जा साना तथा मफौला व्यवसायमा

कृषि विकास बैंकले साना तथा मफौला व्यवसायीलाई नै केन्द्रमा राखेको लागि आएको छ। आइतबार काठमाडौंमा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा बैंकले कुल कर्जाको ८४ प्रतिशत रकम यो क्षेत्रमा जारी गरेको जानकारी दिएको हो। 'हाम्रो बैंकबाट १ करोडबन्दा माथि रकमको कर्जा पाउने ग्राहकको संख्या २ सय ४५ जना मात्रै छन्,' बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अनिलकुमार उपाध्यायले भने, '९० लाखबन्दो कम रकमको कर्जा लिने ८४ प्रतिशत छन्।'

सरकारले सञ्चालनमा त्याएको सहुलियत कृषि अनुदान कर्जालाई प्राथमिकता दिएर बैंकले अगाडि बाडाइरहेको छ। विगत १ वर्षमा बैंकले २ हजार ५ सयभन्दा बढिलाई करिब ५ अर्ब ५८ करोड कर्जा लगानी गरेको छ। बैंकले प्रदेश कृषि मन्त्रालय, ग्रामीण प्रविधि केन्द्र, हेफर इन्टरनेसनल र किसान महासंघ, सुवा परिषदसँगको सहकार्यमा यस्तो कर्जा विस्तार गर्ने भएको छ।

बैंकले सबै नेपालीको बचत खाता अभियानअन्तर्गत ५२ हजारभन्दा बढी खाता खोल्न सफल भएको छ। यी खातामा करिब ३४ करोड ५३ हजार रकम निक्षेप संकलन भएको छ। बैंकमा कुल १२ लाख ६ हजार रकमको कर्जा पाउने ग्राहकको संख्या २ सय २७ अर्ब निक्षेप रहेको छ। कुल १ खर्ब ७७ अर्ब कर्जा लगानी गरेको बैंकमा ४ अर्ब २३ करोड खराब कर्जा छ। यसमा गत आवाम तुलनामा सुधार भएको हो।

पुस मसान्तमा करअधि २ अर्ब ३ करोड रुपैयाँ नाफा कमाएको छ। बैंकले यही ७ माघमा ५३०० वार्षिकोत्सव मनाउँदै छ। हालै १३०० वार्षिक साधारणसभा सम्पन्न गरेको बैंकले ३० प्रतिशत लाभांश दिएको थिए। बैंकले १०.३५ प्रतिशत व्याजदर दिने गरी ७ वर्षे अवधिका लागि २ अर्ब ५० करोड रुपैयाँको ऋणपत्र जारी गर्ने भएको छ।

एक वर्षमा प्रविधिमैत्री बैंकिङ सेवा विस्तारमा बैंकले गुणतमक वृद्धि गर्न सकेको छ। बैंकले विगत एक वर्षमा ९ हजार ५ सयको संख्याबाट मोबाइल बैंकिङ लिनेको संख्या २ लाख ६२ हजार पुऱ्याउन सफल भएको छ। बैंकमा इन्टरनेट बैंकिङ सेवा लिनेको संख्या भने ५ हजार ५ सय ५८ पुऱ्योंको छ। यो संख्यामा ५९ प्रतिशतको वृद्धि भएको हो।

● मेरुदण्डीय पक्षघात समूहलाई एनबी बैंकको सहयोग

नेपाल बंगलादेश बैंकले संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत मेरुदण्डीय पक्षघात समूह नेपाललाई क्याप्र प्रदान गरेको छ। सहिद दिवसको उपलक्ष्यमा राष्ट्रिय विभाग निष्कासन तथा सहयोग गरेको जानाएको छ। बैंकको नायब प्रमुख कार्यकारी अधिकृत श्री सुरेन्द्रभूषण श्रेष्ठले सो संस्थाका संयोजक श्री राजेन्द्र खनाल र कोषाध्यक्ष भर्ना रानालाई क्याप्र हस्तान्तरण गरेको हुन्। यस्तो कार्यक्रममा सहभागिता जानाउँदा मेरुदण्डमा चोट लागी अपांगता भएका व्यक्तिलाई उत्प्रेरणा र हौसला बढ़ने हुँदा आगामी दिनमा पनि सहयोगलाई निरन्तरता दिने नायब प्रमुख कार्यकारी अधिकृत श्रेष्ठले बताए।

कला/साहित्य

निर्मलाको परिवारलाई 'कोपिला'को सहयोग

कञ्चनपुरकी १३ वर्षीया निर्मला पन्तको बलात्कारपछि हत्याको घटनामा आधारित चलचित्र 'कोपिला'को गत शुक्रबार हेट्टौडाको एनएस सिनेमा हलमा च्यारेटी सो भएको छ। मकवानपुर जागरण अभियानद्वारा आयोजित च्यारेटी सोका ऋममा स्वर्गीय पन्तकी आमा दुग्दिवीलाई ५० हजार रुपैयाँ प्रदान गरियो। चलचित्रका निर्देशक शिवम अधिकारी, निर्माता मणिराज गौतम, गणेश गिरी, सुवासराज आफ्ले वित्तीय संस्थामार्फत उत्तर रकम हस्तान्तरण गरे।

कार्यक्रममा चलचित्रका कलाकार गणेश गिरी, सरिता गिरी, सञ्जीवनी खरेल, प्रकृति खरेल, जुनिफर पौड

एमसिसीलाई...

कसरी अधि बढ्छ ? भने चर्चा समेत चल्न थालेको छ । सत्ताधारी दल र संघीय संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसले जसरी भएपनि एमसीसीलाई संसदबाट अविलम्ब पारित गराउनुपर्नेमा एक देखिएका छन् । तर नागरिक समाज र सत्ताधारी दलकै केही नेताहरू त्यसको विरोधमा रहेकाले त्यसलाई संसदमाट पारित गराउन त्यति सहज भने छैन । सरकारले भने एमसीसीसँग जोडिएका निकायका बारेमा उठेका आशंकालाई निवारण गर्न संसदमा संकल्प प्रस्ताव समेत पेश गरी त्यसमा उठेका प्रश्नहरूको उत्तर दिने बताइरहेको छ । सरकारको भान्नाईमा संकल्प प्रस्ताव पारित भएपश्यात एमसीसीलाई

यसकारण...

सर्त अधि सारेको छ । अब त्यस विषयमा समेत खोजविन गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ । सम्भौतामा उल्लेख भएअनुसार सम्भौताका सर्तहरू अमेरिकाले मात्र खारेज गर्न सक्ने प्रावधान राखिएकोले यदि सम्भौता अहिलैकै अवस्थामा पारित गरिए हाम्रो संसदले पारित गरेका सम्भौताको अर्थ के ? हाम्रो संसदबाट एमसीसी पारित गरिए त्यसलाई खारेज गर्ने अधिकार नेपालको संसदलाई नहुने भएपनि किन प्रधानमन्त्री ओली सहित प्रमुख विपक्षी दलका नेता एमसीसीलाई तत्काल पारित गराएनुपर्ने पक्षमा सक्रिय भएका छन् । प्रधानमन्त्री ओलीले भने भैं सैन्य रणनीतिक रूपमा आर्थिक र राजनीतिक सहयोगको प्रस्ताव आए त्यसलाई स्वीकार नगर्न बताएतापनि संसदबाट पारित भै सकेको अवस्थामा त्यसलाई अस्वीकार गर्दा मलुकको प्रतिष्ठामै आघात पर्न सक्ने भएकाले

संख्या १

स्थानीय सरकार असफल सावित भएका
छन् । चुरे दोहनलाई रोक्न खोज्ने
व्यक्तिले हालै ज्यान नै गुमाउनु परेको
छ । चुरे दोहन रोक्न खोज्ने व्यक्तिलाई
राजनीतिक दलका स्थानीय नेताहरूले
धम्क्याउने, डर त्रास देखाउने गरेका
छन् । चुरे दोहनका सम्बन्धमा पूर्व
राष्ट्रपति रामवरण यादवले समेत चिन्ता
प्रकट गरेपनि न त संघीय सरकारले
त्यसतर्फ ध्यान दिएको छ न त प्रदेश
सरकार र स्थानीय सरकारले नै ।

जीवनस्तरमा दुलो पविर्तन आएको छ भने जनताको जीवनस्तर दिनप्रतिदिन खस्कदै गएको छ ।

संघीयतालाई पालनका लागि
जनताले तिर्ने नसक्ने गरी कर लगाइएको छ । कुखुरा, हाँस विरालो, परेवाको समेत कर तिर्न जनता बाध्य भएका छन् । के जनताले यस्तै संघीयता खोजेका थिए त भन्ने प्रश्न समेत उद्दन थालेको भएपनि यसको जवाफ दिने कोही नेताहरू देखिएका छैनन् । त्यसैले भन्न सकिन्छ सबैतिर दोहन नै दोहन, संघीयताका नाममा समेत दोहन वा संघीयता ?

संसदबाट पारित गराउनु सहज हुनेछ । यसअघि तत्कालिन सभामुख कृष्ण बहादुर महराले एमसीसी सम्प्रकौता अगाडि बढाउन सरकारलाई असहयोग गरेको भन्दै प्रधानमन्त्री केपी ओलीले आक्रोश पोखेका थिए । सत्ताधारी दलभित्र पूर्व माओवादी पक्षीय नेताहरू एमसीसीप्रति असन्तुष्ट रहेका र पूर्व एमालेकै केही नेताहरू समेत एमसीसीलाई पारित गरियु नहुने पक्षका रहेकाले अब त्यसको निर्णय गर्ने र कहिले संसदमा छलफल गर्ने भन्ने जिम्मा सभामुख सापकोटामाथि आएको छ ।

एमसीसीमा रहेका केही बुँदाहरू आपत्तिजनक रहेका र नेपाल सरकारले समेत १४ अर्ब लगानी गर्नुपर्ने भएपनि नेपाल सरकारले लेखा परीक्षण गर्न नपाउने,

छानिएका परियोजनाहरूका बारेमा भारतको समेत समर्थन आवश्यक हुने र परियोजनामा नेपाल सरकारले आफ्ना कर्मचारी खटाउँदा एमसीसीको स्वीकृत लिनुपर्ने जस्ता बुँदाहरू राखिएका हुनाले त्यसलाई अमान्य घोषणा गरी नेपालको संविधान ऐन कानुनसँग बाफिएका बुँदाहरूलाई खारेज गरेरमात्र एमसीसी सहयोग लिनुपर्ने आवश्यकता देखिएको छ । अहिलेकै अवस्थामा एमसीसीलाई स्वीकार गरिए त्यसले नेपालको सार्वभौमसत्तालाई स्वीकार गरेको भन्न सकिने अवस्था नरहेकोले अहिलेकै अवस्थामा त्यसलाई स्वीकार गर्ने निर्णय गरिए त्यो राष्ट्रघात बाहेक अन्य कैही हुन सकदैन । त्यसैले त्यस्तो राष्ट्रघाती एमसीसीलाई तत्काल संशोधन गरिन उपयक्त होनेछ ।

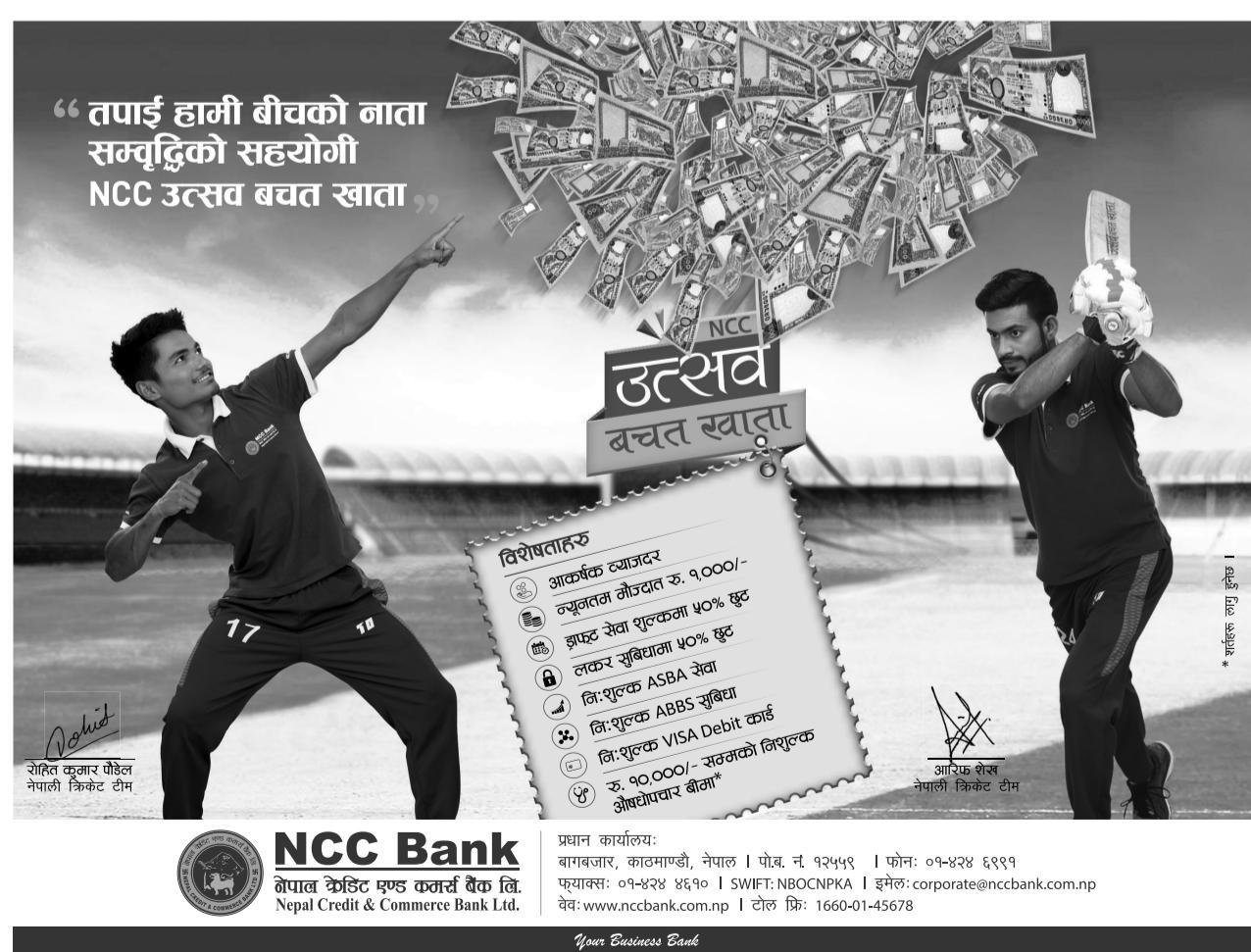
ताहयलको जग्गा किन कौडीको मूल्यमा यति समूहकै भागिनी संस्था थामसेर्कुलाई दिइयो ? दरबारमार्गको जग्गा लिजमा लिन यति समूहले पहिला स्वीकार गरेको मूल्य किन आधाभन्दा बढी घटाएर उसैलाई दिइयो ?

यी सबै तथ्यहरूले प्रष्ट हुन्छ यति समूह र नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको सम्बन्ध छ । त्यसमा स्वयम् प्रधानमन्त्री समेत जोडिएका छन् । नेपाल ट्रष्टको जग्गा लिजमा लिन यति समूहबाहेक अरु कोही योग्य थिएनन् त ? राजधानीमात्र होइन मुलुकका अन्य ताँहरूस्मा रहेका नेपाल ट्रष्टको नाममा रहेका जग्गा समेत यति समूहलाई नै दिइनु र ताप्लेजुङ्गमा समेत जग्गा उसैलाई दिइनु के साइनो नभएर के त ? यी सबै कारणहरूले गर्दा ओली सरकार नै संविधान ऐन कानुन भन्दा बाहिर गएर कसैको स्वार्थमा सञ्चालित भएको छ भनेर जनताले किन नभन्ने ? त्यसैको परिणाम हो एमसीसी पारित गर्न खोज्न ।

संविधानभन्दा

एमसीसीका ६ वटा सर्तमध्येका अधिकांश सर्तहरू नेपाल सरकारले पालना गरिसकेको छ । एमसीसीको अनुदानको परियोजनालाई राष्ट्रिय गौरवको परियोजना घोषणा गर्न बाँकी रहेको, विद्युत नियमन आयोग गठन लगायतका अन्य केही कामहरू बाँकी रहेको भेला यस विषयमा व्यापक बहस चलेको छ । एमसीसी मार्फत आउन लागेको सहयोगसँगै नेपालले करिब १४ अर्ब रुपैया खर्च गर्नुपर्न भएकाले त्यसको लेखा परीक्षण नेपाल सरकारले भै गर्न पाउनुपर्दछ । परियोजनामा नेपाल सरकारले आफ्ना कर्मचारीहरू खटाउँदा एमसीसीको स्वीकृति लिनुपर्न प्रावधान हटाइनुपर्दछ । एमसीसी सम्झौता हुँदा नेपालको संविधान ऐन कानुनरङ्ग बाफिएका प्रावधानहरू खरेज गरी नेपालको संविधान ऐन कानुन अनुसार सम्झौतामा सुधार हुनुपर्दछ । यदि त्यसो नगरी संसदबाटै त्यसलाई अहिलैकै अवस्थामा पारित गरिए त्यो नेपाल र नेपाली जनतामाथि घात हुने निश्चित रहेको छ ।

सत्ताधारी दल नेकपा र संघीय संसदको प्रमुख प्रतिवक्षी दल किन उत्क सम्भौतलाई जतिसक्वो छिटो संसदबाट पारित गर्न खोजिरहेका छज् । महाकाली सन्धी गर्दा समेत यी दलहरूले जनतालाई आश्वासनका पोकाहरू बँडेर महाकाली सन्धी मध्यरातमा पारित गरेका थिए । तर अहिलेसम्म नेपालले के पायो त ? त्यसको जवाफ कसले दिने ? अहिले प्रगानमन्त्री केपी ओली नै एमसीसीलाई तत्काल पारित गर्ने पक्षमा रहेपनि नयाँ सभामुख अग्नी प्रसाद सापकोटाले हतारमा पारित गर्नुपर्ने आवश्यकता नभएको अभियक्ति सभामुखको शपथ ग्रहणको बेला दिएका हुनाले अब त्यो विवाद सत्ताधारी दलको केन्द्रीय समितिमा प्रवेश पार्न्से निश्चित जस्तै रहेको छ ।

मिडिया..

अवस्थामा काउन्सिलले आमसञ्चारमाध्यम प्रकाशक, सम्पादक र सम्बाददातालाई २५ हजारदेखि ९० लाखसम्म जरिवाना गर्न सक्ने प्रावधान राखिएको थिए । यो प्रावधानको केही राजनीतिक दल, नेपाल पत्रकार महासंघलगायत सञ्चार जगतसँग आवद्ध भएका व्यक्ति, संघ संस्थाहरूले विरोध गर्दै आएका थिए भने त्यस विषय अदालतमा लान सकिने प्रावधान राख्न सकिने अभिव्यक्ति मन्त्री बास्कोटाले दिँदै आएका थिए । अब कुनै सञ्चार माध्यममा प्रकाशित र प्रशारित गरेको सूचनाबाट हानी नोक्सानी भएमा हानी नोक्सानी हुने व्यक्तिले क्षतिपूर्ति सहितको दाबी गर्दै त्यस्ते आमसञ्चारमाध्यमका विरुद्ध जिल्ला अदालतमा उजुरी दिन सक्ने व्यवस्था समितिले तथार गरी राष्ट्रिय सभामा पेश गरेको प्रतिवेदनमा उल्लेख गरेको छ । काउन्सिलले दण्ड जरिवाना गर्न सक्ने प्रावधानलाई हटाएर सम्बन्धित सञ्चार माध्यम र उजुरीकर्तालाई मेलमिलाप गराउन सक्ने व्यवस्था गरिएको छ । दुवै पक्ष सहमति गर्न सहमत भएमा त्यही विवाद ढुङ्गिने र सहमति नभएको खण्डमा अदालत जान सकिने व्यवस्था समेत गरिएको छ ।

अब नयाँ आउने व्यक्तिले पत्रकारिता गर्न खोजेको खण्डमा उसले पहिला मिडिया

काउन्सिलबाट लिइने परीक्षामा सामेल भई
उर्तिण भएको लाइसेन्स लिनुपर्ने व्यवस्थ

समेत गरिएको छ । तर अहिले त्यस विषयमा पत्रकार महासंघ लगायतका संघ संस्थाहरूले विरोध जनाउँदै आएका हुनाले फेरी मिडिया काउन्सिल विधेयक विवादको घेरामा तानिएको छ । विधेयकमा अहिले पत्रकारिता गरिरहे को हकमा भने त्यो व्यवस्था लागू नहुने र तर काउन्सिलले एकवर्षभित्रमा उनीहरूको अभिलेखीकरण गर्ने भने प्रावधान राखिएको छ । यसरी निकै लामो समयदेखि विवादमा रहेका मिडिया काउन्सिल विधेयकहरू केही संशोधन सहित राष्ट्रिय सभामा पेश गरिएपनि अझै पनि उक्त विधेयक मिडियामैत्री भने बन्न सकेको छैन । मिडिया काउन्सिलका अध्यक्ष सहित सदस्यहरू मन्त्रालय र मन्त्रीले नै छाने व्यवस्थालाई यथावत राखिएकोले मिडिया काउन्सिल पनि पार्टीहरूकै भातृ संगठन जस्तो देखिने निश्चित रहेको छ । जुन पार्टीको सरकार हुन्छ त्यही पार्टीका पत्रकारहरूको हालिमुहाली मिडिया काउन्सिलमा हुने भएपछि त्यहीबाट सम्पादन हुने कार्यहरू निष्पक्ष हुन नसक्ने र सरकारको आदेश पालना गर्न थलोको रूपमा हुने हो कि भन्ने आशंका समेत उज्जिएको छ । राष्ट्रियसभामा पेश भएको विधेयकमा काउन्सिलको सदस्यमा सञ्चार मन्त्रालयका प्रथम श्रेणीका कर्मचारी समेत सदस्य बनाइने प्रावधान उल्लेख गरिनुले मिडिया काउन्सिललाई सरकारले आफ्नो कब्जामा राख्ने प्रयास गरेको आरोप समेत लाग्दै आएको छ ।

३२५

उच्च कृषकहरूलाई रकम भुक्तानी दिनुपरि
सम्पौता गराएको थियो । तर माघ ७ ग
भित्रमा उच्च कृषकहरूले करिब १६ करो
रूपैयामात्र भुक्तानी पाएका छन् भने आप
पनि उनीहरूले खण्डै ८०/९० करोड रुपैयामा
भुक्तानी पाउन बाँकी रहेको दाबी कृषकहरूलाई
गरिरहेका छन् । पछिल्लो समयमा उच्च
कृषकहरूले बैंक र साहु महाजनहरूबाट
लिएको ऋण तिर्न बैंकहरूले सूचना जाए
गरेका हुनाले उच्च कृषकहरूको जग्गा जमिन
लिलाममा जान सक्ने भएपनि सरकार आफै
गराएको सम्पौताको पूर्ण रूमपा पालन
गराउन सकेको छैन । उद्योग वाणिज्य तथा
आपूर्तिमन्त्री लेखराज भट्टले प्रहरी प्रशासन
लगाएर भएपनि कृषकहरूको रकम भुक्तान
गराउने अभिव्यक्ति दिएका थिए तर सरकारले
उच्च कृषकहरूलाई दिने भनेको अनुदान
रकम सरकारले नै आजसम्म कृषकहरूलाई
नदिएको कृषकहरूले बताइरहेका छन् । चीन
मिल मालिकहरूका अनुसार विदेशबाट चीन
आयात भएकाले आफूहरूले उत्पादन गरेका
चीन तिकिक तमाको तर्फ अधिक सारेका यस्ता

दुई पांगे सवारी साधनको
अंगाडि पछाडि स-साना
बालबालिका राखी सवारी
साधन चलाउँदा अनिवार्य रूपमा
बालबालिकालाई सुरक्षित बेल्टले
बाँधी आवश्यकताअनुसार
हेल्प्स्ट्रिप पनि लगाउदिन्हे गरौ ।

नेपाल सरकार

सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मंड्डालय

सञ्चना तथा प्रसारण विभाग